

บรรณานุกรม

- ✓ กระทรวงสาธารณสุข. (2542). สถิติอุบัติเหตุและสาธารณภัยในประเทศไทย พ.ศ. 2539-2540. กรุงเทพฯ: ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์.
- กัญญา ถินทรคันศิริ, และอุษาวดี จันทรสุนธิ. (2524). เอกสารการสอนชุดวิชาสถิติ วิจัยและการประเมินผล เล่มที่ 3 หน่วยที่ 11-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- โกวิทย์ ประवालพฤษย์, และสมศักดิ์ ถินธูรเวชญ์. (2523). การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ✓ กิตติ พุฒิกานนท์. (2531). ปัจจัยเสี่ยงต่อการได้รับอุบัติเหตุจราจรของนักเรียนขณะเดินทางไปและกลับจากโรงเรียนในจังหวัดลำปาง. (บทคัดย่อจากเอกสารประกอบการสัมมนา การนำผลวิจัยทางสุขศึกษาไปใช้แก้ปัญหาสาธารณสุขระหว่างวันที่ 25-27 สิงหาคม 2535).
- กฤตยา พันธุ์วิไล. (2540). ความเชื่อด้านสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการจราจรของวัยรุ่นที่ขับขีรถยนต์ในอำเภอเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กัลยาณี วัชโรสินธุ์. (2535). ผลของการจัดประสบการณ์ต่อจิตสำนึกของนักเรียนในการป้องกันอุบัติเหตุจราจร. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ✓ เกรียงศักดิ์ กองพลพรหม. (2537). บทบาทและการพัฒนาความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจร. (บทคัดย่อการประชุมวิชาการโรคไม่ติดต่อครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 13-15 กรกฎาคม 2537). กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาการควบคุมโรคติดต่อ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- เกรียงศักดิ์ หลิวจันทร์พัฒนา, ณรงค์ ณ เชียงใหม่, วิวัฒน์ สุทธิวิภากร, และสุภาณี อ่อนชื่นจิตร. (2542). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ในนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. สงขลานครินทร์เวชสาร, 17(2), 126-131.
- ขวัญทอง รักรัษณยุทธ. (2539). การประเมินผลพระราชกฤษฎีกาหมวกนิรภัย. (บทคัดย่อการสัมมนาวิชาการแห่งชาติครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 7-9 สิงหาคม 2539). กรุงเทพฯ: กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข.

- จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ. (2541). เด็กเยาวชนและครอบครัวในประเทศไทยและข้อเสนอเชิงนโยบายและการวิจัย: รายงานการทบทวนองค์ความรู้. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ชไมพันธุ์ สันติกาญจน์, ศิริวรรณ พูลที, และสมชาย เวียงพิทักษ์. (2540). รายงานการเฝ้าระวังการบาดเจ็บในประเทศไทย พ.ศ. 2538. วารสารอุบัติเหตุ, 16(1), 63-66.
- ชไมพันธุ์ สันติกาญจน์, สมชาย เวียงพิทักษ์, และวนัสสนันท์ รุจิวิวัฒน์. (2543). สารสำคัญเพื่อเสนอที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ เรื่องผู้ใช้รถจักรยานยนต์กับการไม่สวมหมวกนิรภัย. รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำเดือน, 31(10), 325.
- ชานาญ รวดเร็ว. (2537). แนวความคิดและความเชื่อที่สัมพันธ์กับการล่องละเมิดกฏจราจรในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชวลีพร ศรศรี. (2541). การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณรงค์ ณ เชียงใหม่. (2532). อุบัติภัยวิทยา. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮาส์.
- ธนะพงศ์ จินวงษ์. (2538). การศึกษาระดับแอลกอฮอล์ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในเขตเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 4 (4), 271-280.
- ธีระ พิทักษ์ประเวช. (2540). รายงานการวิจัยความสูญเสียทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุจากการขนส่ง. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 6 (2), 185-193.
- ธีรพงศ์ นคินทร์บดี และคณะ. (2539). การศึกษาการบาดเจ็บในผู้ป่วยอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ที่สวมและไม่สวมหมวกนิรภัยที่มารับบริการที่โรงพยาบาลกันทรลักษณ์. ศรีสะเกษ: เอกสารเผยแพร่ผลงานวิชาการ โรงพยาบาลกันทรลักษณ์.
- ธวัชชัย วรพงศธร. (2538). หลักการวิจัยทางสาธารณสุขศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงคราญ ยุทธแสน. (2540). จิตลักษณะกับพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญเลิศ ดันสิทธิแพทย์. (2541). ผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะในโรงพยาบาลขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 7(1), 13-19.

๑/๓๖ 363, 125 ๕๕85๗

- บุษบา ชัยศรีสวัสดิ์สุข. (2537). การศึกษาความสูญเสียค่าใช้จ่ายและระยะเวลาในการรักษา ของผู้ป่วยอุบัติเหตุจากการขับขีรถจักรยานยนต์ที่เข้ามารับการรักษาตัว ในโรงพยาบาล มหาราชนครเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บัญชา มณีคำ. (2538). ความเชื่อด้านสุขภาพและพฤติกรรมการขับขีรถจักรยานยนต์ของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญยสิทธิ์ รอดชะพรหม. (2536). มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ การดื่มสุราของผู้ขับขีรถในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง วรรณสุด. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คำนุสรการพิมพ์.
- ประเสริฐ กระจ่างวงษ์, เชาวโรจน์ อุบลวิโรจน์, และชาญวิทย์ ทรัพย์. (2533). พฤติกรรมเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุผู้ป่วยจากรถในโรงพยาบาลมะเร็ง. (บทคัดย่อจากเอกสารการสัมมนา การนำผลวิจัยทางสาธารณสุขไปใช้แก้ปัญหาสาธารณสุข ระหว่างวันที่ 25-27 สิงหาคม 2535).
- ปวีณา สายสูง. (2541). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฝ่ายวิชาการ ศูนย์โศสานุการพิมพ์. (2535). พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522. กรุงเทพฯ: ศูนย์โศสานุการพิมพ์.
- พรพันธุ์ บุญรัตน์, จินตนา เวชมี, กุลยา นาคสวัสดิ์, อมรรัตน์ โพธิพรรค, และคุณิต สุจิรารัตน์. (2539). พฤติกรรมการใช้ความเร็วในการขับขีรถจักรยานยนต์และระดับแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการระบาค, 4(2), 95-103.
- พจมาน ศิริอารยาภรณ์, อนันต์ ตันมูขยกุล, และขวัญทอง รัศมีรัตน. (2539). การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการบาดเจ็บ และเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ ที่มารับการรักษาในโรงพยาบาลศิริราช ภายหลังการบังคับใช้พระราชกฤษฎีกาหมวกนิรภัย. (บทคัดย่อการสัมมนาวิชาการแห่งชาติครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 7-9 สิงหาคม 2539). กรุงเทพฯ: กองระบาควิทยา กระทรวงสาธารณสุข.

พิมพ์ประไพ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา, สิริวรรณ ศศิธรโรจนชัย, และอนันต์ ตันมุขยกุล. (2543). ผู้ป่วย
อุบัติเหตุกับการใช้แอลกอฮอล์และยาเสพติด. วารสารอุบัติเหตุ, 19(2), 72-77.

ยุวดี ภาษา และคณะ. (2531). คู่มือวิจัยทางการแพทย์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิกิตออเรีย
เพาเวอร์พอยท์ จำกัด. / No. (W 4 5 1 2 1 2 5 9 2)

รจนา พรหมมีด. (2541). การป้องกันอุบัติเหตุของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง ในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2534). พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (พิมพ์ครั้งที่ 6).
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

ถักขณา พูลปัญญา. (2536). ศึกษาผู้ป่วยอุบัติเหตุที่มารับบริการในหน่วยตรวจฉุกเฉิน โรงพยาบาล
มหาราชนครเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วณิดา กำจัดคัดสรร. (2529). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอุบัติเหตุในผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์
:ศึกษาเฉพาะผู้ป่วยโรงพยาบาลตากสิน. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหา
บัณฑิต, คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ๑ ๓๖ ๓, 1259 ๑ 143 ๗

วิจิตร บุญยะโทตระ. (2527). อุบัติภัย (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: นวกนก จำกัด.

วิจิตร บุญยะโทตระ. (2536). อุบัติภัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: นวกนก จำกัด.

วิญญาณ สุขแสง. (2540). อุบัติเหตุยานยนต์: กรณีผู้ป่วยในที่ได้รับบาดเจ็บและตาย ณ โรงพยาบาล
มหาราชนครเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิทยา ชาติบัญญัติชาชัย. (2535). การศึกษาผู้ประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ที่เข้ารับการรักษาที่
โรงพยาบาลศูนย์จังหวัดขอนแก่น. วิศวกรรมสาร, 2, 85-87.

✱ วิทยา ชาติบัญญัติชาชัย และคณะ (บรรณาธิการ.). (2540, ตุลาคม). โครงการอบรมผู้เข้ารับใบอนุญาต
ขับขี่รถขนส่ง จังหวัดขอนแก่น. จุลสารศูนย์อุบัติเหตุ โรงพยาบาลขอนแก่น, 2(10), 1-4.

วิฑูร แสงสิงแก้ว. (2536). สารจากอริบตีกรมการแพทย์. ที่ระลึกวันอนามัยโลก พ.ศ. 2536.
กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

วิลาวัลย์ ศรีพรหม. (2541). ทศนคติต่อการสวมหมวกนิรภัยของกลุ่มวัยรุ่นที่ขับขี่รถจักรยานยนต์:
ศึกษากรณีนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดอำนาจเจริญ. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร
มหาบัณฑิต(พัฒนาลังคม), คณะพัฒนาลังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิรัช วุฒิวรรณ, และวราภรณ์ พันธุ์พงศ์. (บรรณาธิการ.). (2541). ปริทัศน์การณรงค์ส่งเสริมสุขภาพในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: บริษัทเคไอเซอร์ จำกัด.

ศรีสมร การ่อน. (2539). สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ของผู้ป่วยโรงพยาบาลลำพูน. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2 / ๑๗ 363. 125 ๑1. 1738 ๗.

ศิริวิทย์ หลิมโตประเสริฐ. (2543). การประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. สรรพสิทธิเวชสาร, 21(4), 167-179.

ศักดิ์ กอแสงเรือง. (2528). พระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ.

สุดดี ภูห้องไสย. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกอนามัยครอบครัว, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

สถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. (2543, มิถุนายน). ข้อมูลข่าวสารด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข, 1(10), (เอกสารอัดสำเนา).

สมคิด รอดอินทร. (2540). การศึกษาระบาดวิทยาของการเกิดอุบัติเหตุในผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์จังหวัดสิงห์บุรี. รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์, 28(37), 511-522.

สมชัย วิโรจน์แสงอรุณ. (2539). วิทยาการระบาดของอุบัติเหตุจราจรทางบกและการปฏิบัติในการลดอุบัติเหตุ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารการวิจัยระบบสาธารณสุข, 4(2), 138-145.

สมชาย จันทร์สว่าง. (2530). เวลาที่ใช้ในการรักษาและค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาลเนื่องจากอุบัติเหตุจากจักรยานยนต์. วารสารอุบัติเหตุ, 6(3), 17-18.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, และอุษาวดี จันทร์สนธิ. (2540). การวัดและประเมินผลในชั้นเรียน: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ หน่วยที่ 14. เอกสารการสอนชุดวิชาสถิติ วิจัยและการประเมินผล การศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หน่วยที่ 9-15 (พิมพ์ครั้งที่ 7) (หน้า 752-862).

สินีนานา บุญต่อเติม. (2530). การศึกษาปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม อารมณ์ จิตใจ ของผู้ป่วยที่ประสบอุบัติเหตุจราจรทางบก: ศึกษาเฉพาะโรงพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุนันทา ศรีวิวัฒน์และคณะ. (บรรณาธิการ.). (2540, กุมภาพันธ์). สื่อกับอุบัติเหตุจราจร. จุลสาร ศูนย์อุบัติเหตุโรงพยาบาลขอนแก่น, 2(2), 1-4.

สุวิทย์ วิบุลผลประเสริฐ. (2542). การสาธารณสุขไทย พ.ศ. 2540-2541. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

เสาวรส มีกุล. (2543). พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่น. วารสารพยาบาลศาสตร์, 18(1), 14-18.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2539). แผนพัฒนาการสาธารณสุข ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, กองแผนงาน 2. (2542). คู่มือประชาชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2542). รายงานประจำปี 2541. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี. (2543). ผลการดำเนินงานพัฒนาสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ปีงบประมาณ 2542. อุบลราชธานี: ฝ่ายแผนงานและประเมินผล.

อมรัตน์ โพธิพรรค, พรพันธุ์ บุญรัตน์พันธุ์, กุลยา นาคสวัสดิ์, คุณิต สุจิรารัตน์, วีรศักดิ์ จงสูวิวัฒน์วงศ์, และไพบุลย์ สุริยะวงศ์ไพศาล. (2538). พฤติกรรมการฝ่าฝืนกฎจราจรของผู้ขับขี่ยานยนต์ในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาการระบาด, 4(1), 3-16.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. (2537). บทบาทของกระทรวงสาธารณสุขต่อการแก้ไขปัญหาการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจร: สถานการณ์และแนวโน้ม. (บทคัดย่อการประชุมวิชาการโรคไม่ติดต่อครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 13-15 กรกฎาคม 2537). กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาการควบคุมโรคติดต่อ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.

Bernard, H. R. (1994). *Research methods in anthropology: Qualitative and quantitative approaches*. (2 nd ed.), London: SAGE Publication.

Bonnie, R. J., Fulco, C. E., & Liverman, C. T. (1999). *Reducing the Burden of injury*. Washington, D.C.: National Academy Press.

× Fatimah, M., Osman, A., Masyarakat, J. K., & Perubatan, F. (1997). The risk of traffic accidents among primary school children in Kuala Terengganu. *Medical Journal Malasia Abstract*, 52(4), 402-408. Kuala Lumpur.

Florio, A. E., Alles, W. F., & Stafford, G.T. (1979). *Safety Education*. (4th ed.), Sanfrancisco : Mc Graw Hill Book Company.

- Hurt, H. H., Ouellet, J. V., & Thom, D. R. (1981). Motorcycle accident cause factors and identification of countermeasures. **Technical Report Abstract, 1**. Los Angeles: Traffic Safty Center, University of Southern California.
- Irwin, C. E., & Millstein, S. G. (1990). Biopsychosocial correlates of risk-taking behavior during adolescent. in muss, R. E. (Ed.). **Adolescent Behavior and Society**. (4th ed). Singapore: McGraw-Hill Publishing Company. pp. 339-355.
- Johnston, L. (1992). Aation to reduce road casualties. **Word Health Forum, 13(3)**, 154-161. geneva.
- × Jones, N. E., Peier, C. F., & Robertson, L. S. (1992). The effect of legal drinking Age on fetal injuries of adolescent and young adults. **American Journal of Public Health, 82**, 112-115.
- Lindsay, G. A., Hanks, W. A., Hurley, R. D., & Dane, S. (1999). Descriptive epidermiology of dozing and driving in a college student population. **Journal American College Health, 47(4)**, 157-162.
- Miller, W. R., Toscova, R. T., Miller, J. H., & Sanches, V. (2000). A theory-based motivational approach for reducing alcohol/ drug problems in college. **Health Education And Behavior, 27(6)**, 744-759.
- Shanks, J. (Ed.). (1990). Alcohol and Youth. **Word Health Forum, 11(3)**, 235-241. geneva.
- × Shreve, W. S. (1998). Trauma prevention : An evaluation tool for youth and alcohol trauma-prevention programs. **Journal Trauma Nurs, 5(1)**, 12-16.
- World Health Organization. (1999). **The World Health Report**. France.